

Spørgsmaal: Et af Goderne er altsaa dette, at Kommunerne i Stedet for 2½ Mill. Kr. skulle have 1½ Million? Saa uvidende har man anstillet sig. Endogsaa her i Salen er et saadant Spørgsmaal rettet til mig. Da det altsaa synes, som om man intet Sted har kunnet læse noget som helst om Goderne ved disse Love, maa ærede Medlemmer tillade mig, at jeg nævner nogle af disse Goder. Naar jeg taler om Købstæderne, taler jeg om Byerne uden for Kjøbenhavn. Der er altsaa for det første Overførelsen af Bygningsafgiften til Kommunernes Kasser, den Forskel, der er mellem Ejendomsskyldens Beløb og den nuværende Bygningsafgift. Det er ret store Beløb, der her bliver Tale om, og da det maa erkendes, at i de allerfleste Købstæder ere de faste Skatter paa Ejendommene forholdsvis smaa, vil jeg antage, at der neppe vil være noget Byraad, som ikke benytter den Tilladelse, som altsaa kan opnaas til at overføre disse Beløb, der, som sagt, ere ret betydelige. Dertil kommer Skatten af Aktieselskaber, den mellemkommunale Beskatning og Andel i Statstilskuddet. Disse Beløb tilsammen kunne naturligvis ikke nu nøjagtig opgøres, men efter en Beregning, jeg har anstillet, er der Grund til at sige, at dette for flere Købstæders Vedkommende endogsaa vil kunne naa op til ca. 25 pCt. af Kommunens Budget. Men det er ganske klart, at naar Kommunerne kunne opnaa saadanne Goder, saa vil der derigennem kunne opnaas det, som de allerfleste Købstæder trænge til, nemlig en fornuftig kommunal Beskatning; i hvert Fald ville alle de Købstæder, som nu lide under den stærkt stigende Skala, med Tilfredshed og udmærket Udbytte kunne gaa over til den Procentbeskatning, som § 7 i den kommunale Beskatning hjemler Købstæderne Ret, ja ikke alene Ret, men ogsaa Forpligtelse til at anvende. Der er selvfølgelig mange andre Punkter. Der er det, som der vistnok ikke kan lægges for megen Vægt paa, og som man kun kan se bort fra ved Kortsyn, nemlig den Bestemmelse i den kommunale Beskatningslovs § 7, der taler om Vedtægterne. Der kan nu laves Skattevedtægter, og der skal laves saadanne. Man kan jo strides om, hvorvidt Paragraffen i sin Helhed har truffet det rette med Hensyn til Fra- og Afdragsreglerne — jeg for mit Vedkommende glæder mig over, at der er nogle Nedsættelser i Sammenligning med Regeringens oprindelige Forslag — men sikkert er det, at det har

sin allerstørste Betydning for mange Købstæder, at det kan blive slaaet fast, hvilket Tillæg der skal gives for Formue og Lejlighed. For Øjeblikket har den største Vilkaarlighed kunnet gøre sig gældende der. Og der er heller ikke Grund til at lægge Skjul paa, at nu ville de allerfleste Købstæder med den Sammensætning, deres kommunale Raad have, være i Stand til at vedtage Forslag til fornuftige og praktiske Vedtægter, Vedtægter, som ikke ville kunne omstødes, selv om der om nogle Aar kommer et socialdemokratisk Flertal i Byraadene. Venter man nu med Skattelovene, udsætter man sig for, at saadanne Flertal komme ind i Kommunerne, og jeg antager da, at der vilde være en og anden By, som vilde beklage, at vi ikke havde faaet Skattereformen gennemført nu, da man kunde lave fornuftige Vedtægter, som kunde bruges. Forholdet er nemlig det, at gaar man ud fra, at den mindre Del af Byraadene, de 9, som ere valgte af de højest beskattede, stemme sammen med Formanden, saa staa Stemmerne ganske lige, og saa ville Skattevedtægterne ikke kunne forandres. Men paa samme Maade vil der heller ikke med en Halvdel af Raadets Medlemmer kunne laves Vedtægter, uden at man snakker sig mere til Rette derom. Der bliver derved ogsaa ensartede Regler for Formue- og Lejlighedsbeskatningen, de blive ensartede inden for den samme Kommune, og der er aabnet Adgang til om ikke at faa dem helt ensartede, saa dog meget mere ensartede end hidtil for de forskellige Kommuners Vedkommende. — Og endelig af Smaating, som i og for sig kunne være ubetydelige, men som i det hele spille en stor Rolle i Kommunernes Liv, er der mange. Der er Skat af Enker og Dødsboer og midlertidig næringsdrivende og Strafferenter for de for sent betalende, kort sagt, enhver, der har med kommunal Beskatning at gøre, vil finde en overordentlig Mængde af disse Bestemmelser, som kunne faa den allerstørste Betydning. Det er derfor min Overbevisning, at man alt i alt med Tiden vil blive tilfreds med disse Skattelove i Købstæderne, og det er min Overbevisning, at man, selv om de ikke ere fuldt ud tilfredsstillende, og selv om man kunde ønske dem meget, meget bedre paa mange Punkter, og selv om man erkender, at det ikke er de bedste Love, vil blive tilfredsstillt med dem, og at man vilde have fortrudt, om man ikke nu fik dem.

Jeg kan ikke undlade sluttelig at omtale og ønsker heller ikke at undlade at